

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΟΥΤΙΑΡΑΣ

Τὰ Εἰκονομαχικά

ΚΛΙΜΑΞ ΑΤΓΟΥΣΤΟΥ

Μὲ δυὸ τσαμπιὰ στὸ χέρι
παίρνω τὸ δρόμο
τῆ μικρῆ αὐτῆ πάροδο
κοιμοῦμαι κάτω ἀπὸ γέφυρες
καὶ ξυπνῶ
μέσα στὰ ὄνειρα ἀσκητῶν
δὲν εἶναι μήνας αὐτὸς ὁ Αὐγουστος
εἶναι αὐτοκράτορας
κι ἡ κλίμακα αὐτῆ δὲν ἔχει πατήματα
εἶναι κληματαριά

Τὸ ἓνα τὸ ἑπτὰ τὰ τετράποδα ρήματα
οἱ παπαδιές οἱ φράουλες ἡ σιωπὴ
ὁ χρυσὸς ὁ Ἀντώνης

Τὰ χρωματιστὰ ζῶα εἶναι γιὰ τοὺς Βατοὺς

Τὰ ἀσπρόμαντρα ζῶα εἶναι γιὰ μᾶς
γιὰ σᾶς, γιὰ τοὺς θεοὺς, τὸν καλὸ καιρὸ
τοὺς τζαναμπέτηδες καὶ τοὺς κατεργαρέους

εἶναι καὶ γιὰ ὄσους πήρανε μιὰν ἄσπρη
κιμωλία καὶ περιγράψανε τὰ μάτια τους